

at kræve et forholdsmæssigt Afslag i Købesummen og til at kræve Erstatning for det Tab, som dækkes derved, et Mangelen afhjælpes, men iøvrigt ikke indskrænker hans Ret til Erstatning i Anledning af Mangelen. Da Paragrafens 1ste Stykke imidlertid bruger det Udtryk, at Køberen maa „lade sig nøje“ med Omleveringen eller Afhjælpningen, har man anset det for heldigst for at opnaa den størst mulige Tydelighed at udtale dette udtrykkelig i Paragrafens 2det Stykke.

§ 50.

Efter en umiddelbar Betragtning kan det Forhold, at den af Sælgeren leverede Mængde er for ringe, opfattes baade som en „Mangel“ ved Leveringen og som en delvis Forsinkelse med eller Udeblivelse af Leveringen. Da imidlertid Udkastets Regler om Mangler ved Salgsgenstanden og om Forsinkelse fra Sælgerens Side paa et væsentligt Punkt — i Overensstemmelse med gældende Ret — ere forskellige, nemlig forsaavidt angaar Køberens Reklamationsspligt, bør der gives en udtrykkelig Anvisning paa, om eller under hvilke nærmere Betingelser det er Reglerne for det ene eller det andet Forhold, der finder Anvendelse i det heromhandlede Tilfælde. Det synes da selvfølgelig, at det afgørende i denne Henseende maa være det: om Køberen har maattet gaa ud fra, at det, som er leveret, er ment at skulle tjene som fuldstændig Opfyldelse af Aftalen, eller ej. I Tilfælde af førstnævnte Art, der f. Eks. ville forekomme, naar der kan ses at foreligge en Fejltagelse fra Sælgerens Side, eller naar nogle Kolli ere bortkomne under Godsets Forsendelse til Bestemmelsesstedet, kan det med Billighed forlanges af Køberen, at han, som det er foreskrevet med Hensyn til Mangler ved Salgsgenstanden, ufortøvet sender Sælgeren Meddelse om, at han gør Indsigelse mod Leveringen, og at han ved Undladelse heraf maa tage Leveringen som en fuldstændig Opfyldelse

af Aftalen. Derimod vilde det i Tilfælde af sidstnævnte Art være i høj Grad ubilligt, om Køberen, der ikke har Anledning til at gaa ud fra, at Sælgeren anser sig for frigjort ved Leveringen, skulde af egen Drift underrette Sælgeren om, at han anker over Leveringen, saaledes at han ved Undladelse heraf maatte betale den fulde Købesum for en delvis Levering, som han har været berettiget til at anse det for Sælgerens Mening at udfylde ved senere Levering. I dette Tilfælde bør Køberen aabenbart ikke være undergivet strængere Regler end dem, der i §§ 26 flg. ere opstillede med Hensyn til Udeblivelse af eller Forsinkelse med den hele Levering. — Om det i det givne Tilfælde har været Sælgerens Mening, at det Leverede har skullet tjene som fuldstændig Opfyldelse af Aftalen, eller ej, vil ved Handelskøb i Regelen fremgaa af den ledsagende Faktura eller Følgesedel, og vil ogsaa ved andre Køb oftest kunne ses af Omstændighederne ved Leveringen. Det fremgaa af Formuleringen i § 50, at enhver Tvivl i denne Henseende forsaavidt bliver til Køberens Fordel, som de for ham strængere Regler om Mangler ved Salgsgenstanden alene komme til Anvendelse, naar Køberen efter det Foreliggende maa gaa ud fra, at Sælgeren har anset sig for frigjort ved Leveringen.

Medens det er klart, at der ved de her behandlede Mangler i Kvantiteten maa tilkomme Køberen alle de samme Beføjelser, som det i Almindelighed staar ham aabent at udøve i Anledning af Mangler ved Salgsgenstandens Egenskaber, navnlig Ret til at hæve Købet, medfører den Omstændighed, at Sælgeren delvis har opfyldt Aftalen, forsaavidt en Omformning af Køberens Beføjelse til at fastholde Købet, som han herefter ikke kan kræve fuldstændig Omlevering, men alene Efterlevering af det Manglende.

I denne Forbindelse skal der gøres opmærksom paa, at man ikke har fundet det nødvendigt at give nogen særlig Regel